

Постпандемічний світоустрій повинен бути результатом консолідованого рішення, де активну участь повинні приймати національні уряди, міжнародні організації. Ми повинні стати іншими, переборовши егоїзм і стати Людиною. «Коли я відпускаю те, чим є, то стаю тим, ким можу бути», казав Лао Цзи і в цьому неймовірний потенціал для зростання і перетворення.

Усі ми є творцями історії. Всі можемо служити як людству, так і життю. Рівень наших знань визначається як загальне розуміння сутності і значення всезагальних проблем людства та шляхів їх вирішення. Волонтери це розуміють і тому турбота про вразливі групи населення – це не модний реверанс, а безцінний аванс у майбутнє завтра. Істинний дух волонтерства в тому, щоб виявити і виконати цю мету.

Проблема людини, її життя набули планетарний характер. Досягнення в галузі технологій вийшли на інший рівень, той, в якому людина буде себе відчувати по іншому, але чи комфортно?

Волонтерство – це спосіб життя, філософія. Волонтерство – це інвестиція в майбутнє.

Сторіжко Людмила Василівна

Lyudmila.stor@meta.ua

доктор філософських наук, професор кафедри філософії
ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

СОЦІАЛЬНА АНОМІЯ ЯК ЧИННИК ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ

Однією з актуальних проблем сьогодення є виявлення соціальних умов, які провокують девіантну поведінку, а також визначення причин, що можуть породжувати різні види девіацій. Чинники девіантної поведінки можна класифікувати як індивідуальні, так і ті, що спровоковані суспільними умовами. Досліджуване явище не може залежати лише від індивідуальних факторів, або лише від суто соціальних. Ми розглянемо вплив як позасуспільних чинників, так спровокованих суспільними відносинами.

Для пояснення соціальних девіацій Е. Дюркгейм запропонував концепцію аномії. Термін «аномія» у перекладі з

французької означає «відсутність норм, організації». На його думку, девіації є складовою частиною будь-якого суспільства, основною причиною появи різних форм девіацій є порушення соціальних норм або нехтування ними.

Соціальні норми відіграють важливу роль у регуляції життя людей. У часи криз та соціальних змін соціальний досвід перестає відповідати ідеалам, що втілюються у соціальних нормах, в результаті чого люди перебувають у стані заплутаності та дезорієнтації. Соціальну дезорганізацію Е. Дюркгейм визначає як стан суспільства, коли культурні цінності, норми та соціальні взаємозв'язки відсутні, послаблені та протиставлені одне одному. Аномія – це такий стан суспільства, коли воно втрачає регулюючу функцію: значна частина людей знає про існування соціальних норм і законів, але нехтує ними, ставиться до них негативно. Тобто аномія є наслідком неповноти переходу суспільства з одного стану до іншого, коли старі соціальні інститути і норми зруйновані, а нові ще не створені.

Але Е. Дюркгейм стверджував, що абсолютна аномія, або повне відчуження від норм неможливе, оскільки суспільство – це нормативна система. Якщо люди не підкорюються одним нормам, це означає, що вони у даний момент підкорюються іншим нормам.

Особливо небезпечною для суспільства є концентрація девіацій. Якщо порушення, або недотримання соціальних норм стає масовим явищем, то під загрозою опиняється найцінніше – солідарність людського суспільства як соціального організму, носієм якого є колективна свідомість (сукупність вірувань і почуттів, що утворює визначену систему, яка існує об'єктивно, незалежно від нашої волі та свідомості). Творцем цієї солідарності є мораль.

Коли людину не влаштовує реальність, у неї виникає бажання змінити свій психічний стан. Для реалізації цієї мети людина використовує різні способи, які змінюють її психічний стан на краще. Проблема ж адикції виникає тоді, коли бажання втекти від реальності починає домінувати у свідомості. Саме тоді людина відсторонюється від реальності, від життєвих проблем, і навіть зупиняється в своєму когнітивному і духовному розвитку.

Адиктивна поведінка пов'язана з прагненням відійти від реальності шляхом штучної зміни свого психічного стану через

вживання психоактивних речовин або постійною фіксацією на визначених видах діяльності з метою розвитку і підтримання інтенсивних емоцій.

Особливої уваги заслуговують на дослідження технологічні адикції. Насправді Інтернет несе за собою низку небезпек, а саме комп'ютерні залежності: це інтернет-адикції – наполегливе бажання увійти до мережі Інтернет і нездатність вийти з Інтернету. У цій структурі розрізняють п'ять різновидів: нав'язливий серфінг – подорож у мережі; пристрасть до он-лайнних біржових торгів; віртуальні знайомства без прагнення перевести їх у реальність; кіберсекс – захоплення порносайтами; онлайн-ігри, геймерство.

Комп'ютерна залежність є вкрай небезпечною, оскільки відхід від реальності може привести до когнітивної і соціальної деградації, бажання знаходитися не в реальному, а у віртуальному світі. Тому сприятливі соціальні умови, відсутність соціальних катаклізм є важливими чинниками зменшення девіацій у суспільстві.

Терещенко Оксана Вікторівна

perekkladachgr@gmail.com

аспірантка спеціальності «Філософія»

Науковий керівник:

Препотенська М.П., д.філос.н., проф. кафедри філософії ФСП
КПІ ім. Ігоря Сікорського

ДОСВІД ГРЕЦІЇ У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ

Реалії життя змушують нас створювати та розвивати різні ніші допомоги людям. Особливо в сьогоднішній період пандемії коронавірусу. Карантин та локдаун – як страшний сон, наповнений страхом та відчаєм, поглинає усю свідомість людства. І не відомо від чого більше – від страху смерті чи від голоду та безгрошів'я. Хаос при другій хвилі пандемії вже не застав людство зненацька. Більшість підготувалися і психологічно, і фінансово. Але все ж основна частина людства